

செவ்வாய்.

ஸ்ரீஸத்தருகோமஃ

சென்னைத் திருமயிலை

ஸ்ரீ கபாலீஸ்வரரின்

சிவபிரகாச தீபிகை.

இல்த.

சிவசேசச்செல்வரகோர் விருப்பின்படி

ஸ்ரீ சிவசமயத்திற்குத் தொண்டுபூண்டொழுகும்

அடியார்களில் ஒருவரும்

வேதாந்த சித்தாந்த சமரச சுக்ரான விவாச

சபாபரசங்க கோனரியுமகிய

அருட்கவி

கி-ஊ-பா-கங்காதரநாவலரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு

கையொப்பக்காரர்களின் நன்முயற்சியால்

ஆனூர். எதிராஜமுதலியாரது

சென்னை குளை:

பிரின்ஸ் ஜவ் வேல்ஸ் அக்கயந்திரகாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

வினப்பினு பங்குனி 13௨

செ. சுவாமி சந்நதியில் செ. நாவலரவர்களால்

அரங்கேற்றஞ் செய்யப்பட்டது.

1899-ஹ

சிவமயம்.

ஸ்ரீஸத்குருவேநம:

சென்னைத் திருமயிலை ஸ்ரீ கபாலீஸ்வராரின்
சிவப்ரகாஸதீபிகை.

ஸ்ரீவிக்கிநேச்சுரர்ஷட்டகம்.
கோடசகீக் கழ்நெடி லாசிரிய விநத்தம்.

பண்-நட்டபாஷை.

அருமறையின் நிருவருவே வாப்தர்களி னுறவே
வகிலசரா சரங்கனெலா மமைத்த மாபுண்ணியனே
அதுர்தசடந் தனிலெழுதம் பேதமதற் கடங்கா
வண்ணலென பண்ணவர்க ணண்ணிசொற் கண்ணியனே
கருணைநிறை பரத்துவனே நித்தியாபரோ ட்சணருள்
கண்ணெருங்க காட்சியனே சாட்சிய சூட்சியனே
கர்த்தத்துவ பஞ்சகிர்த்திய தத்துவ நிரதீசய
காரணனே பூரணனே சீரருட் பிரணவனே
குருவெனவே சத்துவசிற் குணமெனவே நிறைவான்
குஞ்சரமா வதனெமெய்க் கோலேயும்பர் தேவே
கோதுவினைக் நிதெம்பலஹி னச்செயலி லுழன்றக்
கொடியனஞ்சா மிடியனென வடியனை யென்றாவையோ ?
நிருவளருக் கயிலைநிகர் மயிலைகர்க் கிறையாய்த்
திசுழுவல்லோர்ப் புரழவரும் ஸ்ரீகபாலீஸ் வரன்மேன்
சிவக்கமழுத் தவந்தவரும் வரம்பெறபண் றெடையாக்
தீபிகையென் றியம்பவருள் ஸ்ரீவிக்கிகேச் சுரனே.

தீபிகையைக் கரம்பற்றி கிணற்றில்வீறு பகர்போல்
செய்கையுடன் செய்தொழிலுந் தெரிந்தலல்லோர் நிழலிற்
சிறிதேனு மணுகிவினைத் தீமைதனை யகலாச்
சிதடனும்வாய்ப் பதடனுமியான் நிருவளமோர்த் திடுமே

பாபமதற் கரசனென மன்னிய காமந்தக்
பகரரிய புலையுக்கொல செறிபஞ்சபா தகத்திற்
பயின்றிறுதி தனினைமே விழைந்தகொடிபுண் ணிபத்தால்
பனிநிலவுந் தேவநகர்க் கண்ணலென பிடிந்து
சோபிதமாய்ப் பிருகுமுனி கமண்டலக் ரிதிறற்
சுகம்பரவி நினதுமான் மியபலனை படைந்து
சுத்தசிவ முத்தர்கண் னத்தெல் கைலையிற்
சுதனுமினையழைச்சுர்ப்பி சூழ்ந்திட வாழ்த்தனனூல்
சீபதியே யென்னுயிர்க்கோ ரீந்தரவே ஞானச்
சின்மயனே கண்மையனே புண்மையனாக் கருளாய்
சிவங்கமழந் தவந்தவழும் பரமசுக மயனே
தேவர்தொழுவ் கருணிகனே ஸ்ரீவிக்கிநேச் சுரனே.

(2)

வேதமதற் கரிதவனே சிந்தசேர் பல்லிசர்
விளங்கியவை சியகல்யா ணனுக்கிந்து மதிபால்
விஞ்சையுட னவதரித்த தகயன் சிரூர்களுடன்
வித்தகரும் பத்தியுடன் சித்தங்கள் கொளவே
காதலுடன் பணிபுரித லருமைதனை யறிபா
கன்னெஞ்ச வன்னெஞ்ச புன்னெஞ்சா யமுதைக்
கனிவின்றி தள்ளியும் மூர்ந்தகதை யெறித்துக்
கமுதரிய வினைவிழைந்து துயர்ப்படல யிதப்ப
சாதனையைத் தடுத்தபிதா குருசெவ் கைம
சமுக்குநிறை தொழுநொயால் உருத்தவகுத் தபடி
தானருளி வல்லாள கணபதியாம் பெயர்கொள்
தற்பானே சிற்பானே தபியனுக்கிற் கருளாய்
சிதமதி கக்கைமக்கை மான்மழு கொன்றையணி
செக்கர்மே னியன்சுதனே சித்தியெலாந் தருகுஞ்
சிவங்கமழந் தவந்தவழு மதுவித சுஷ்மிதனே
தேவர்தொழுவ் கருணிகனே ஸ்ரீவிக்கிநேச் சுரனே.

(3)

ஒங்கார பிரணவத்து னொடுக்கி நிராதரமா
யோதரிய பவ்நுருதி யுளவறியா தனையு
முற்பனமே கற்பனையே சிற்சுக லட்சணமே
யுமையரனு முளங்களிக்க கெழுத்து வசுன்றனூ
னீங்காத குறையடர்ந்த மயலதனைத் தொலைத்து
நிலையருளி புங்கவர்கள் விழைந்த பணியதனை
நிதமுமுனக் கதைநடத்த வரங்கொடுத்தல் மடுத்த
நீசுருண கயமுனைச் செருத்தவன்மே ளூர்ந்து

பாங்குடனே மாயவளி னரவருவை யகற்றி
பாண்டரங்கள் குதுகுவித்து பரவுக் கணபதியே
பரதரிய சுழிமுனையி னடனயிடுஞ் சொரூப
பாங்குடனே சருவசாட் சாதார பரமே
தீங்குடையே னென்னுமெனைத் தன்னுத னீதியதோ
செத்தணல்முன் னயெனவே தியங்குவதுந் தெரிவாய்
சிவங்கமழந் தவந்தவழு நித்திய கைவல்லியனே
தேவர்தொழுவ் கருணிகனே ஸ்ரீவிக்கிநேச் சுரனே.

(4)

கஞ்செனவே நிறைமையை நடுவிலர சுருற்ற
நானென்னு மகங்காரப் பேயைசிர மேத்தி
நானுத்தவித் திடுதனல மாமோ வைந்தகாரனே
நடுக்கமுற வயன்றனது படைப்பதினு னவிய
அஞ்சிடா தெனவருளி காத்ததயா பரனே
அசத்தியரின் கமண்டலத்தைக் காசுவுருக் கொண்டு
அன்புமிக விரிசிரனினைத் தனஞ்செழிக்கக் கவிழ்த்த
வாரியனே பாரியனே வகண்ட ச லட்சணனே
கஞ்சமலர்த் தாளினையைக் கருத்ததனு ளிருத்தி
கலைகளா மெனவையர்க்குக் காட்டியசின் முத்திரையைக்
கடையருளே கடையனெனத் திரிந்துமு லென்றனையுன்
கடைக்கணித்து துயர் தணித்து காப்பதுன்றன் கடனே
செஞ்சொலுட னந்தணர்கள் வந்தனஞ்செய் பிழம்பே
தேடரிய சத்துசித்தா னந்தனே தேசிகனே
சிவங்கமழந் தவந்தவழும் வாக்கிய மேரக்கியமே
தேவர்தொழுவ் கருணிகனே ஸ்ரீவிக்கிநேச் சுரனே.

(5)

தொழுபவர்கள் மனக்கவலைத் துரிசறுத்தாள் பவனே
ருக்மையனே சித்திபுத்தி மகிழுஞ்சுகோ தயனே
சோராமல் தேடுபவர் நாட்டமதி லொடுக்குக்
துத்தியனே சத்தியனே தொன்மையெனும் பிறவி
பழுதுடையே னென்னுமெனைக் காப்பவரில் கெவர்கொல் ?
படுத்தியாந் தெரியாதோ பார்க்கி லிகழாமோ !
பாசுரனே பன்னிருக் லையினடனம் புரியும்
பரப்பானே அம்மையுமா தேவியனுஷ் டிதக்கொள்
விழுமிதனே திண்ணியனே விபுதர்களி னரசே
மேலகனே துள்ளவில் சாலவுணர்க் கறிவே
விளைபோக ஞானபயிர் தழைக்கவரு முகிலே
வேதாந்த பொக்கிஷமே வினைதவிர்க்கும் பரமே

செழுஞ்சுடரே கயிலைநகர் மயிலைண்ணல் தாட்டுகே
திபிசையாம் பெயர்மருஉந் தொடையலையிங் கியம்ப
சிவகமழும் தவந்தவழும் சின்மயனே வருந்தா
தேவர்தொழும் கருணைகளை ஸ்ரீவிக்ஷகேச் சரணே.

சிவானந்தநவமணிமாலே.

பந்நறுகீரீக் கழிநேடி லாசிரிய விருந்தம்.

பண் - கொல்லி.

சீரள விய சிற்சுக வாரியே

தேவ தேவனே சின்மய வண்ணலே
திருவுந் கலவியுஞ் சேர்ந்தில சன்பர்ச
டினத்தினஞ் சேவை செய்யுஞ் சுகோதயா
காரள விய பொய்ப்புலன் வாணதயால்
தன் கலங்கினென் கண்டின மெனமேன்
கன்றினைப் பிரிக் தேகற வானது
கைநி தெலிக் காசினி யுள்ளவோ
பேரளவிய பிஞ்ஞகா கொன்றையா
பெருமையாவு நிறைந்த தேசிகனே
பேரின்பந் தனை வேண்டும் பெரியோர்கள்
பேசு தான்முறை யான துணர்ந்திலென்
தேரள விப கயிலை நிகர்வனர்
திரும யிலைப் பதிசுட வள்ளலே
சிவசி வசிவ ஹாஹர வோம்ஹர
ஸ்ரீகபா லீஸ்வர சிவா னந்தனே.

பொய்யி லாதவர் போற்றுஞ் சொருபமே
புனித ஞானம் பொலிந்த வழகனே
புன்செய்கை மாறாப் புலையனை யாண்டிடிற்
புண்ணிய மல்லவோ பேறையென் சொல்லவோ
மெய்ய ருள்ளே வினங்கிஞ் சோதியே
விகிந்தனே வினையே நெவ்வா றுய்குவென்
வேண்டுஞ் சேருள் செய்யும் புரந்தரா
விமலி யானிட பாகம் வினங்கவே
தய்ய மாதவ ரேத்தி யகமகிழ்
சுத்தனே சித்யனே சுகா ரம்பமே

சொல்லுந் தத்துவா தீதனே முத்தனே
சுழிருனையி லிலருகல் போகமே
செய்ய மெனியனே கயிலை நிகர்த்
திரும யிலைப் பதிசுட வள்ளலே
சிவசி வசிவ ஹாஹர வோம்ஹர
ஸ்ரீகபா லீஸ்வர சிவா னந்தனே.

(2)

கருணை யாளனே முக்கண் டிகழமுடெய்
கர்த்தனே வுத்தமாசடை சாந்த் திடாய்
கங்குலும் பக லற்ற வெளிதளிற்
கலந்து லாவிடுஞ் சந்திர சேகரா
மரு ஞடைய மனத்துளே னென்றெனை
மறவி கைக்கு ளமுந்திடச் செய்வையோ ?
வல்லவா யரு ளத்தந்த கல்லவா
வாக்கி னுக்கு யனத்திற் கெட்டாறா
பெரு மிதனே பேராளனே வற்புதா
பேயென் றுலும் வயப்பதித் தாவிடிற்
பேசருக் துன்பமே செய மென்பரால்
பிறவி கோபைத் தவிர்ப்பதுன் பரந்தரான்
செருகு லாகுக் கயிலை நிகர்வனர்
திரும யிலைப் பதிசுட வள்ளலே
சிவசி வசிவ ஹாஹர வோம்ஹர
ஸ்ரீகபா லீஸ்வர சிவா னந்தனே.

(3)

ஆண்ட வளி யாகிலுணக் கடிமை
யாதல் வேண்டுவ சன்றிவே றுள்ளவோ
அரு ளளித்தனை மெய்யன்பர் சட்கெலா
மந்தோ வென்றன்பா லீஸ்வர தென்னவோ ?
தாண்ட வஞ்செய் தன் துமன்றுன் தன்னிலே
சார்ந்த தேவர்க் செழிலளித் தாயென
சாற்றுஞ் சொல்லுதக் கேட்டன னன்றியோர்
தயவி ருப்பனோ சற்றிங்கன சாற்றிடாய்
துண்டொ னாவினக் கேயருட் சோதியே
ஸ்வயம்பு லேதுக டீர்த்தெமை யானுவாய்
சுத்த ரர்க்கா யானுரில் பரவைபால்
துது சென்ற சுகோதய சவுத்திரா
திண்டொ னாத கயிலை நிகர்வனர்
திரும யிலைப் பதிசுட வள்ளலே

சிவபாகாவதிபிகை.

சிவசிவசிவ ஹூஹூ வோம்ஹூ
ஸ்ரீகபா லீஸ்வர சிவா னந்தனே. (4)

ஊன் வளநாயிர் சுட்குயி ராகியே
கொப்பி லாமெய்ப் பொருட்பெருஞ் செவ்வமே
உன்னைப் போன்ற வுதவியா ரையனே
வுள்ள முன்றன் நிருவுளக் காணுமே
மான் முதன்மூர்த்தி மானிலைகட்க் கப்பால்
வயங்கு மோர்வெளி யேமணைத் தங்கிடெ
வாழ்வே வாழானா வாழவைத் தின்பம்
வழங்கு காதனே வானவர் போற்றிடும்
பான்மை யானனே முப்புரக் தியெழப்
பார்த்தவா யண்டி னோர்வீனே தீர்த்தவா
பாசயுறு மனத்தே னேனுக் கைவிடும்
பாதக முன்றன் பால்விழு மெந்தையே
தேன் பொழியுக் கயிலை நிகர்வளர்
திரும யிலைப் பதிசுட வள்ளலே
சிவசிவசிவ ஹூஹூ வோம்ஹூ
ஸ்ரீகபா லீஸ்வர சிவா னந்தனே. (5)

மிக்க ஞானம் வினையும் வித்தேமறை
விளம் பொணாதவா வித்தக நீற்றணி
விமலலே யமலா கம லாலய
மேவி நின்ற விசிர்தமெய் யானனே
பக்கு வத்தினு லேயுய ரும்வாழைப்
பழமென வினிக்குக் குண தீதனே
பற்றிலா திழிவாம் பவ சாக்கடைப்
பாத வத்திற் பாதவித் தேங்கியே
செக்கி னிலுறு மென்னென னைந்தனன்
தேவ தேவ ா யாவந் தெரிந்தவா
தீய வன்றனைக் கைவிடா தான்வதுன்
சித்த மன்றியான் செய்வதொன் றில்லையென்
டிக்கு போற்றுக் கயிலை நிகர்வளர்
திரும யிலைப் பதிசுட வள்ளலே
சிவசிவசிவ ஹூஹூ வோம்ஹூ
ஸ்ரீகபா லீஸ்வர சிவா னந்தனே. (6)

அன்னை தந்தை குருவுந் யன்றியிவ்
வாதவா யிசை யோர்ந்திலென் பேதையென்

சிவானந்தநவமணிமாலை.

அநில காரண பூரண மாகியே
யளவி லாகன்மை யீந்திடு மெந்தையே
இன்னலை யறத் தின்பந் தருபவா
யெப்பொ ருட்கினு மெய்ப்பொரு ளானவா
ஹீன னேன்வினை தீர்த்திடா யேல்சுட
யிலைப்ப தல்லா னிலைப்பவை யில்லைகாண்
கன்னலக் கனியே சீனி சர்க்கரைக்
அற்கண் டென்ன வன்பருணுக் தெய்வீகா
கங்கை வார்ச்சுடை யாசெக்கர் மேனியா
கண்ண னோடயன் நேடி யலுத்தவா
சின்மய னேகயி லைநிகர் வளர்
திரும யிலைப் பதிசுட வள்ளலே
சிவசிவசிவ ஹூஹூ வோம்ஹூ
ஸ்ரீகபா லீஸ்வர சிவா னந்தனே. (7)

ஏதுமேயறி யாமலி ருளிலே
யிருத்த வென்றனை யெவ்வண கின்னடிக்
சேவல் செய்யு மடியர்பால் சேர்த்திட
வெண்ணினை யதைப் போலவே காத்திடாய்
பாதமே கதி கம்பிய பேர்தமைய்
பாச பந்த வினையாம் பிறவீநோய்
பற்றுவு தழுகோ வுன்றன் சித்தமோ
பாக்கியமோ வறியே னுண்மை யையனே
ஒதுவா யோர்சொ லுண்டிலை யென்னவே
யுண்மையா நிலை காட்டிட வன்மமோ
ஊழி காலகா லன்போல வீண்மய
லோக்கி வாட்டு தொழிவதெஞ் ஞான்றிலே
திதிலார் தொழும் கயிலை நிகர்வளர்
திரும யிலைப் பதிசுட வள்ளலே
சிவசிவசிவ ஹூஹூ வோம்ஹூ
ஸ்ரீகபா லீஸ்வர சிவா னந்தனே (8)

கம்பனே கம்பி னோர்க்கிடக் கண்ணெயு
காயினே னென யென்றத னன்மையோ
காசன் வந்துயா வேசங்கொள் வேளையி
னலேவி னின்றபோர் செய்யவியான் வல்லனோ
உம்ப ருக்குக் கிடைப்பரி தாம்பத
மொதி யனுக்கு மணுகுவ துண்டமோ

உருவரு வொன்ற நாகி வின்கிழி
 ருதித் தொடுக்கு முயர்பர ன்ணுவே
 ஊம்பி னுக்கே லோயாம னுழைத்திமம்
 வஞ்ச கன்றனை யானுவ தெவ்வண
 மாசிலா மணியே குரு நாதனே
 மாண்மழு கரனே புரூ செற்றவா
 செம்மை யோக்குக் கயிலை நிகர்வனர்
 திரும யிலைப் பதிநட வன்னலே
 சிவசி வசிவ ஹரஹா லோம்புறா
 ஸ்ரீகபா லீஸ்வர சிவா னந்தனே.

(9)

சிவமணிமாலே.

எழுகீர்க் கழிநேடி லாசிரிய விநுத்தம்.
 பண்-பஞ்சமம்.

உலகம் புரந்த வுத்தமனை லோகிண கரிய பாஞ்சுடரோ
 கலமே திகழு கல்லமுதே நற்றூ மரையோ ஞானனும்
 புலனே கலங்கி தான் வணக்கும் புண்ணிய மயிலை வாழரனே
 கலனா யடியார்க்கிதங்கி யருள் கபாலீஸ் வரனே சிவமணியே.

(1)

வித்தாய் முனையாய் வினே பொருளாய் விஞ்சை யுணர்ந்த மேலவர்க்குச்
 சத்தாய் சித்தா யின்பமு மாய்ச் சதானக் தனுமாய்த் தனிநிலையாய்
 பித்தாய் மதிசூடிய பரணய் பெட்பா மயிலை வாழரனே
 கர்த்தா யடியேற் கிதங்கி யருள் கபாலீஸ் வரனே சிவமணியே.

(2)

பேரா யண்ட யிண்டமுமாய் பேதம் பலவா யகண்டமுமா
 யோரா நிதியா யுண்மையுமா யுள்ளும் புறம்பா யொளிர்வனே
 தேரார்க் திலகுக் திருமயிலைத் தேனே யடியார் துயர் துடைத்துக்
 காராய் தருணக் தருண யிதே கபாலீஸ் வரனே சிவமணியே.

(8)

வானுக் காணு மறைகாணு மாலு மலரோன் றுள்காணு
 தானு யுடலா யுயிரினுனே யொளித்தே நடனஞ் செய்யவனே
 தானுய்த் தனியாய்த் தத்துவங்க டனையே கடத்தோர் துதிமயிலைக்
 காணு ரெனவே வர மருளுக் கபாலீஸ் வரனே சிவ மணியே.

(4)

அடுத்தார் தம்மை யாதரிக்கு மண்ணு யாசே யாரமுதே
 ளெத்த வீச்சப் பிறவினயப்போ லிருத்த லரிதென் றுணாப்ப தல்லான்
 விடுத்தா ளுன்றன் மெல்லடியை வீணு மயிலை வாழரனே
 கடுத்த முகக் காட்டா தருள்வாய்கபாலீஸ் வரனே சிவமணியே.

(5)

பொருளே ஞானப் புத்தமுதே புதலே புகழே புனிதமு
 ளருளே குடித்த கல்லடிய ரருகே யிருத்த சுசமருவுக்
 தெருளே யளித்த னன்மையலோ செப்பாய் மயிலை வாழரனே
 கருணா கரனே கடைக் கணித்தான் கபாலீஸ் வரனே சிவமணியே.

(6)

விண்ணெ முகிலே விற்பனமே மேலாம் பதமே களிரசமே
 பண்ணே தமிழே பாக்கியமே பரவும் பணியே பரஞ்சுடரே
 தண்ணூர் சடையாய் சங்கரனே தகத்தே மயிலை வாழரனே
 கண்ணே கடையேற் கிதங்கியருள் கபாலீஸ் வரனே சிவமணியே

(7)

மலையான் மகளை மணந்தவனே மாணு மழுவு மொளிர்கரனே
 தலையாம் யோகக் தனின்புழ்குஞ் சாதக் களிடம் வளர்பவனே
 நிலையில் பொருட்டே யுழைத் தலுத்தேன் நிதியே மயிலை வாழரனே
 கலையே கருத்தே கதி கீயே கபாலீஸ் வரனே சிவமணியே.

(8)

மங்கா வாழ்வையருள் பவனே மதியே துதியே யாசில்லா
 துக்கா ஸ்வயம்பே சுழிமுனையிற் றாக்கா தலையுஞ் செடியனுக்கு
 இக்கா தரவா ரிறையவனே யெழிலாய் மயிலை வாழரனே
 கங்கா தரனே சரண சரணே கபாலீஸ் வரனே சிவமணியே.

(9)

திருவருண்மாலே.

எண்கீர்க் கழிநேடி லாசிரிய விநுத்தம்.

பண்-கொல்லிக்கொளவாணம்.

சிவபதியே திக்கணியே டெள்ளமுதத் தெளிவே
 செம்மைதருஞ் சித்தினையே திகழ்மன் றுள் வெளியே
 தவபதியே பலசமயத் தவர்கள்சொலும் பொருளே
 தத்துவ மெலாங்கடந்த சைதன்ய வடிவே
 அவபதியெ னெணுமணக் கூற்றைக் கடந்தவர்போ
 லகந்தையினு லழிவதற்கோ வடிமைதனைப் படைத்தாய்
 நவபதியே மயிலைவனர் ஸ்ரீகபாலீஸ் வரனே
 நாடிதொழ வரமருள் நாதா திருவருளே.

(1)

நயந்தபுக முடையவனே ஞானமணி விளக்கே
 நடுவனையே நடம்புரித்த நம்பனெயெம் பானே
 விபந்துதுதிப் பவர்க்கெழிலாய் விளக்குமனோ ரதமே
 வேதாந்த பழமறையுள் மேவுஞ்சுகோ தயமே
 பயந்தருடி யுணக்கலகோ படுத்தயர் செட்டியோ
 பட்சமிது வோவதியென் பரமார்த்தத் தெரியென்

அயர்ந்தண்காண் திருமயில ஸ்ரீகபாலீஸ் வரனே
அடிமைமுகம் பார்ப்பதென்றே அமலா திருவருளே.

பிரமமெனப் பேசுகின்ற பெருநிலையே சுருணர்
பிரமைகொளா தடங்குதலே சீவன்பய நெனலால்
வரங்குலவுஞ் சீர்தனை வாழ்க்கசெய்த வழகா
மரணநகா திரைமூப்பு வந்தடையா முனமே
தாமறியாப் பேய்வழியே தலைவிரித் தாடினதுள்
றயவீதுவோ வென்றெடுக்கித் தளர்கின்றே னரனே
சுர்பரவுந் திருமயில ஸ்ரீகபாலீஸ் வரனே
சாயகடை சாய்த்திகை வேண்டிந் திருவருளே.

எல்லாஞ்செய் வல்லவனே யெங்கு நிறைந்தவனே
யெவ்வனமோ யெவ்வனமோ யேதுதுமோ தெரியென்
பல்லோர்க்குத் தாரகமாய் நிலவும் புராசனனே
பசுருவதொன் நிலையனலே பற்றிலா வுத்தமருள்
சல்லாப மாய்கடிக்குஞ் சங்கர சின்மயனே
சாத்திரனே சூத்திரனே சாற்றும் திரிகேத்திரனே
நல்லார்கன் வாழ்மயில ஸ்ரீகபாலீஸ் வரனே
நாட்டம்புக விழிசாய்க்க நல்குந் திருவருளே.

வஞ்சயிலா மனத்தவர்க்கு வாழ்வதனை வழங்கும்
வள்ளலெயுந் திருவடியை மருந்துக்கேணு நினையென்
பஞ்சவர்கள் சென்றவழி பலனெனவே சுருதி
பஞ்சததிப் படும்வண்ணம் பரசவித்தேன் நெரிவாய்
கஞ்சமலர்த் தாளிணையைக் காட்டியின்ப மூட்டி
கசடனைக்கைத் தூக்கிலால் கமழன்பினைத் தருவாய்
நஞ்சையுண்டு மயிலவளர் ஸ்ரீகபாலீஸ் வரனே
நாயினுக்குக் கடையனைபாள் வதுவுந் திருவருளே.

நித்தியனே நிராமயனே நீன்பரி பூணனே
நெடுமாலும் பன்றியரு கேடியுந் காண்கிலனெல்
சித்தசுத்த மென்பதில்லாச் செடியன்பவக் கொடியென்
நெரிசிக்க வெண்ணுதலுஞ் சிறிப்பானறே வறிஞர்
சத்தியமெய் நிலைவழுவாத் தகைமையரே யுறவாய்ச்
சுத்ததமும் வாழ்வெனக் கேட்டுமென மிடைந்தேன்
சித்திரிறை மயிலவளர் ஸ்ரீகபாலீஸ் வரனே
செஞ்சரணச் சேவையது வருதல் திருவருளே
திருநெறியொன் றறியாது தீமைபல விழைந்தே
செகமெல்லாஞ் செழிப்பித்தென்றன் செயல்போ லகங்கரித்தேன்

நடுநெறியுக் கடைப்பிடியா தோடியோடி காய்போ
லுத்தைமலி ருப்பைதனக் குழைத்தழைத்தே யலுத்தே
பெருநெறியை யுணர்ந்துகொணும் பெரியவரைப் பழித்தேன்
பேயேனு மடக்கிடும் பேரேனுக் கிடையென்
கருகெறிதீர்த் திடுமயில ஸ்ரீகபாலீஸ் வரனே
கற்றவர்கொல் கழலடியை காணல் திருவருளே. (7)

களித்துலகி லனவரதம் கபடம் பொய்கு ததனூல்
கரணமதைக் கெடுத்திடினந் கதியடையப் பரிமோ ?
குளித்தமென்ன குழைத்தமென்ன குணமொடுக்கக் கல்லா
குறைதவிர்க்க யினையவனே குற்றமெலாம் பொறுத்தே
விளித்தடிமை தனையருகி லழைத்துபதே சித்தால்
விண்ணவர்க ளெகவரோ வீணனுக் காதரவார்
அளித்திடுகைய் வரமயில ஸ்ரீகபாலீஸ் வரனே
அபயத்திரு வடியதனை பணித்தல் திருவருளே. (8)

மருளில்லா வாகமங்கண் மறைக ளளப்பரியா
வள்ளலென நம்பிதொழு மாசவர்கட் கரசே
இருளில்லாச் செயலதனி விலங்குகின்ற சிவமே
என்றமழி யாபதியே வெழின்மோன நிதியே
அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லையெனுந் திருநா
லறித்துணர்ந்த மஹஸ்யரே வன்பொனூஞ் சுருதி
தெருளில்லார்க் கருண்மயில ஸ்ரீகபாலீஸ் வரனே
செடிதுழையா தடிமைகொளல் சீர்மை திருவருளே (9)

சொன்னதையே சொல்லுமினக் கிள்ளையெளி னலமே
சொற்றவறி பழிசுமைசொக் கேறுதலென்பயன்காண்
கண்மெனூந் கடுக்கலக்க காட்டில் வாழ்விப்பதினூந்
கண்ணக்கட்டி கானகத்தி லோட்டுதன்மா சிறப்பே
காணதையுல் வழிகழிக்க நாயினையே னமைத்தாப்
முன்னவனே திருமயில ஸ்ரீகபாலீஸ் வரனே
முத்திரும் பத்திபுக லத்தா திருவருளே. (10)

காங்கயிலா மனத்தவர்கள் காலப்பணிக் தேத்தி
சுருணபெரு திழிவுசெய்து காமமெனும் தியா
லுணங்கனித்தோ னெனினுமெனக் குண்ணையல்லா லுலகி
லுறவியுண்டோ சிறிதெனூஞ் சித்தமிதக் கிலமோ ?
விளக்குபாம் பரனெனான விபுதர்களி னுறவே
வெதன்சிரக் கரத்தேத்தி வீதிவரு பவனே

வளங்குலவுந் திருமயிலை ஸ்ரீகபாலீஸ் வரணே
மதிசடையாய் கதிபெறவே கணிப்பாய்த் திருவருளே.

தாங்கிடமிப் புழுக்குரம்பைத் துணைமலையாய் நினைத்து
சதிசெயுமே மன்றனக்கிங் கிளையெனவே யமைத்து
நீங்கிடம்பொய்ச் சுகமதனை நிலையெனநான் கழித்து
நியமம்வழா குருமொழியைப் பழித்துமயல் தழைத்து
எங்கிடவோ புடவியிசை யெனைப்பொருளா யமைத்தா
யெந்தையேவுன் கருத்தனை புணர்ந்திட வல்லவனோ ?
பார்க்கிதுவோ? திருமயிலை ஸ்ரீகபாலீஸ் வரணே
பதம்பெறவே யிதயங்கனிந் தருளல் திருவருளே.

எந்தையேயுன் நிருவிழிசாய்த் திடிவடியே னுய்வே
னெதுவரினும் போகினுயியா நெள்ளளவுந் தளர்கேன்
மந்தியெனு மனக்குரங்கிந் வாதை யொழித்திடவோர்
மருந்தறியே னன்பர்மகிழ் விருந்தளித்து மறியென்
வந்தவழி யதைபுணரா மந்தையைக்கொண் டலைந்து
வாயிலொன்று நெஞ்சிலொன்றாய் வழங்கிடச் செய்தனையேல்
நிந்தையன்றோ? திருமயிலை ஸ்ரீகபாலீஸ் வரணே
நித்தியாப ரோகுகிலை நிலவல் திருவருளே.

பொய்யாத புகழுடையாய் புத்தேளர் போற்றப்
பொதுவினடம் புரிந்தசிவப் புனிததவப் பிழம்பே
மெய்யான வின்பமருள் விமல கிருபாகுளே
வேண்டாத புன்சூரம்பை யால்வினையுந் துயர
கையாதோ நளிநமலர் நல்காயோ தொழுப்பி
னாட்டமிலா தெனையகற்றச் செய்தலுன் றன்மமதோ?
ஐபாலே திருமயிலை ஸ்ரீகபாலீஸ் வரணே

அடிமைமுகம் பார்த்திதக்கி யருளுந் திருவருளே.
கலையறியாப் பேதையெனக் கைவிலைவையாகிந்
- கதியற்றுக் கண்கலங்கித் காணல்மெழு கதுபோனம்
நிலையறியா வகையினிலென் தேயமதைச் செலுத்தி
நின்சமுகந் தனில்வரவு நீதியோவிங் குரையாய்
அலையறியாப் புணரிமென நின்றிகொள் வருமோ?
அந்தகண்வந் திகொளி ல்கிப்பதற்கு முறையோ?
தலையறியே திருமயிலை ஸ்ரீகபாலீஸ் வரணே
சஞ்சலமில் விஞ்சையரு டஞ்சந் திருவருளே.

நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கு நடுநாயக மணியே
நலிந்தார்க்குங் குலந்தார்க்கு நலந்தருந் தரயகனே

வல்லார்க்கும் கல்லார்க்கும் வாழ்வளிக்கும் பதியே
வணங்கார்க்கும் இணங்குவார்க்கும் வரமருள் சங்கரணே
சொல்லார்க்கும் துதிப்பார்க்கும் துணையாகுஞ் சிவமே
குதருக்கும் போதருக்குஞ் சூட்சியனே ஜீவ
ரெல்லார்க்கும் திகழ்மயிலை ஸ்ரீகபாலீஸ் வரணே
எம்பவநி வாரணஞ்செய் சரணத் திருவருளே.

(16)

துணை விளக்கபோதம்.

எண்கீர்க் கழ்நெடி லாசரிய விருத்தம்.

பண் - கௌசி.

அருணை யாளனே கங்கை வேணியனே கங்குலும்பக லற்றவான் முடிவே
பெருமை யாளனே பிஞ்ஞக மூர்த்தி பினாக பாணியே பெட்புய ருருவே
அருமை யாயுமா தேவியார் விழைந்த வறத்தி னுல்திரு மயிலையி லமர்ந்த
நிருநி யாளனே ஸ்ரீகபா லீச தேவ தேவனே திருசரண் துணையே. (1)

உலகெ லாந்தழைக் கச்செயு மின்பமே வொப்பி லாதவா வும்பர்கட் டலைவா
அலகி லாதக்கிரு பாசுர வண்ணலே வண்டி னோர்க்கு வருளுந் தயாபா
இலகு பேரின்ப வாரியே வரணே யென்னம்மை மயிலாய்த் துதிபதி யில்
கலமெ லாந்தரும் ஸ்ரீகபா லீச கம்பனே கம்பு நளினதாட் டுணையே. (2)

ஆல நீழற்கீ ழுன்றநால் வருக்கு மறமு ரைத்த வழகனே. தேசிகா
கொலமா மயின் மீதுயர் நடிக்குங் குழந்தை வேவவர் போதனைச் செயவே
சிலமா நெறி காட்டிய வற்புதா சிற்பரி தவஞ் செய்மயிலை வளர்
நாலம் போற்றிடும் ஸ்ரீகபா லீச சங்க ராஹ சரண்சதா துணையே. (3)

உளமெ னது வசயில்லை யைபனே உன்ப தங்கதி யன்றிமந் தறியேன்
வளம ருவமு னது திருவருள் வழங்க வேண்டுமென் வள்ளலே பஞ்சையின்
கனவெ லாமுணர்ந் தின்னமென் வஞ்சம் கங்கை வேணியனே திரி நேத்திரா
தளர்வி லாதருள் ஸ்ரீகபா லீச சைதந் யாகின் சரண்சதா துணையே. (4)

வெந்த நீறணி விகிந்தனே வித்தகா வேதனின் சுபாலந் கரங் கொண்டவா
நிந்தை யான தழுங்கி நடுக்கிடச் செய்த தென்னவோ? செப்புமெ னப்பனே
கந்த ரர்க்கென்று தோழமை யானவா துரிய வாழ்வருள்ம யிலைவா முண்ணலே
நிந்தை நிர்ந்திடும் ஸ்ரீகபா லீச நித்திய கர்த்தனே நின்சரண் துணையே. (5)

ஆணர் தடட மாரும் பர்த்வனே வகில காரண னேபரி பூரண
மோனமே தவழ் முத்தரு ளறிநை முதல்வனே சர்வ மூர்த்தமே தீர்த்தனே
எனந் தங்கு முடலுக் குழைத்தே யுருகுலந்தமை பார்த்திருப்ப தென்கொல்?
ஆணர் தருமையே ஸ்ரீகபா லீச கம்பு மேழைக்குள் நற்பதந் துணையே. (6)

வேத சீதனே விழுமியந்த் துதியே விதி தவிர்ந்தெழில் விளக்கச்செய் ப
போத போதமே புல்லறி வுடையேன் புத்தி கைத்தும் பெரும்புக முது
சீதளக் கொன்றைத் தாரனே யந்தனர் சேவை கொன்மயி லைப்பதி யோ
நாத நாநனே ஸ்ரீகபா லீசா காளுக் தஞ்சமாய் கவில்பதந் துணையே.

எண்ணி லாப்பவச் சேற்றினி விரங்கி யெள்ள னவுழி தக்கமென் பதிலா
வண்ணம் நனை கழிப்பனென் நெண்ணி வாது செய்திடு வஞ்சக மாயை
கண்க லக்கிட வைத்தனை யென்சொல்வென் கண்கை வேணி மயிலையின
பண்ண வர்தொழும் ஸ்ரீகபா லீச பதுமத் தானென்றும் பரவிடுந் துணையே

அடுத் தடுத்தே யலக்கழிக் சூம்வினை யாவுக்க வுளங்கொளி லுன்றனைத்
தடுக்க வல்லவ ரில்லை யடிமையைத் தாங்கு வாரில்லை சக்கர னையருள்
கொடுத்திடினையோ குறைபுமொ வரையாய் குணக் கடலே மயிலைவா ஸ்ரீ
கடுக்கந் தீர்த்தருள் ஸ்ரீகபா லீசா நற வுமிழ்ப்பத மென்றமென் துணையே
காதன் மிருத்த நற்றவத் தினரே காண்ப வரென சாற்றுதான் முறையே
ஒத லுன்புக முன்றிமற் றறியே னுளமே கோயிலாக் கொள்ளு முத்தமகே
சாத னைவழா சாதக்க ளிறையே சகல ஞானக் தழைத்தவா மயிலை
பேத மற்றவா ஸ்ரீகபா லீசா பெரிது ணர்ந்தும் பூக்கழ ளெனையே.

பல்வா தனையுந் தீர்த்தடி யனுக்கே பரமா ணத்தசக் தோஷயிக்கருளும்
செல்வமே யும்பர் தேடரும் பொருளே திரிபு ரத்தனை நீறுசெய் தவனே
வல்வா தனையா மனச்செருக் கதனை மாற்றல் வேண்டெமம் வள்ளலே ம
கல்வாழ் வருளும் ஸ்ரீகபா லீசா நவி லரியபூக் தாளென்றந் துணையே.

சி ன் ம ய ம ா லே.

கலிநிலைத்துறை.

அருளா ரமுதேயானே பரனே யன்புளானே
சுருணா நிதியே கனியே ரசமுக் கண்ணுளானே
பெருவா தனைதீர்த் திடுமா மயிலைப் பெட்புளானே
தருவே கதியே ஸ்ரீகபா லீச சின்மயனே.

ஓவா வின்ப மயமா கியவா கொப்பிலானே
காவா யடியேற் கருளும் பரிசுக் காட்சி யானே
நாவா லுணைப்பா டிடவந் தருட்சீர் கல்கு வோனே
தேவா மயிலை ஸ்ரீகபா லீச சின்மயனே.

சத்தாய் சதசத் ததுவாய்த் தழைக்குஞ் சதிருளானே
முத்தே முதலே முனிவோர்ப் பரவு ஞர்த்தியானே

வித்தே வினைவே விமலா வமலா மேன்மையானே
சித்தே மயிலை ஸ்ரீகபா லீச சின்மயனே (3)

கருவிற் கலந்த துணையே கனிவிற் கடத்துளானே
மருவிக் கலந்த வாழ்க வரமே வழங்குவோனே
உருவிற் கலந்த மயிலை யரனே வெண்மையானே
தெருளிற் கலந்த ஸ்ரீகபா லீச சின்மயனே. (4)

கண்ணே கண்ணுட் கலந்த மணியே கருத்துளானே
பண்ணே னினதுப் பணியுள் மையதாய்ப் பாபியானே
விண்ணே விணியே விதிதீர்ப்பவனே மெய்மையானே
திண்ணேர் புயனே ஸ்ரீகபா லீச சின்மயனே. (5)

பிறவா வரமே பேயேற் கருளும் பெருமையானே
மறவா துதியே வகுப்பாய் நன்மை வழங்குவோனே
அறமே நிலவு மயிலைப் பதிவா ழாண்டவனே
நிறமொன் றறியேன் ஸ்ரீகபா லீச சின்மயனே. (6)

மாறாப் பிணியு மாயும் வகைதா வல்லவனே
வீராப் பொருளன் வீணை கழியா விரும்புவானே
அராப் படியே தீரூத் துயரக் துடைப்பவனே
தேராப் பழிதீர் ஸ்ரீகபா லீச சின்மயனே. (7)

அப்பா வரசே யண்ணு தமிழேற் கன்புளானே
தப்பா நெறியோ ருள்ளந் தனையே சார்ந்துளானே
முப்பா முதற்கு மப்பான் விளக்கு முன்னவனே
செப்பா யொருசொல் ஸ்ரீகபா லீச சின்மயனே. (8)

தவமே தவத்தின் பயனாய்த் தழைக்குஞ் சைத்தயனே
அவமண் மியநல் வடியார்ப் பரவும் நாயகனே
அவமண் டியுற வருள்வாய் சரண மபயந்தானே
சிவமே பவந்தீர் ஸ்ரீகபா லீச சின்மயனே. (9)

அத்தோ வறியே னின்ற டொழுவிக் கருளுவானே
எத்தா யுணையன் நிபிதி திலையே வெம்பிரானே
கொத்தாரக் காவாய் தூலா தரவே துண்ணியனே
சித்தா குலந்தீர் ஸ்ரீகபா லீச சின்மயனே. (10)

படிமென் மறவாத் துதியு மதியும் படைத்துளானே
அடியாரக் கடிமைத் தொழில்செய்திடவறு க்ரஹிப்பானே
முடியான் வணக்கும் வகையே பணிப்பாய் முதிர்ந்ததேனே
செடியென் சரணம் ஸ்ரீகபா லீச சின்மயனே. (11)

இறைவன்மலை.

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஆனந்தத் தாண்டவ மாடுஞ் சிதாகாய வண்ணலே மெய்ஞ்
ஞானக் குலவிடு கற்பெரு மாணெயெந் நானுமேத்தி
தானத் தவமென்ப தின்றி யழித்தேன் தயாபானே
ஹீனனை யாள்வதென் றேகபா லீச யிறையவனே.

கலந்தக் கிடுமுதி யோர்கள் கவின்றிநீ நாயகனே
புலந்தக் கிடுகெறி புன்மைய னுக்குப் புகலல்வேண்டும்
கலக்கிடம் பொய்மயல் காட்டினை விட்டக் கருத்துளோரு
ளிலக்கிடம் மாமயிலை ஸ்ரீகபா லீச யிறையவனே.

துக்கவெண் ணீந்நானே திக்கட் சடையாய் துத்யப் பிழம்பே
செக்கண்மா லாம்மெய் யெறிவருமெய்ச் சிவஸ் வயம்பே
மக்காத வாழ்வருள் வானவ னேமா மயிலேதேவே
எக்கு கிராதா னேஸ்ரீ கபாலீச யிறையவனே.

விடமுண்ட கண்டனே வேதனு மாயன் புகழ்பவனே
தடவரை மூன்றூத் தணல்பட வேககைத் தான்புரித்து
புடவிமேன் காமனும் வேகக்கண் விழித்த பூசுரனே
இடர்துடைத் தான்மயிலைஸ்ரீ கபாலீச யிறையவனே.

பெருக்கரு ணைக்கட லெயென் குருவே பேரின்பத்தன்னைத்
தரும்பாஞ் சோதியே சண்முகன் றந்தையே தத்துவமெல்லா
மொருங்கே நிலைப்பதித் தியத னுள்ளுறை யுத்தமனே
இரும்புகேர் கெஞ்சனை யாள்ஸ்ரீ கபாலீச யிறையவனே.

பண்ண முடியாப் பவமெனுஞ் சேற்றிற் பதைத்துகொத்து
அண்ணலே யென்றந்த னன்புயர் பூந்தா னதைப்பிடித்தேன்
மண்ணுய ரஞ்ஞான வேட்கையி லாழ்த்து மயங்குந்துன்ப
மெண்ணிட வல்லனே? ஸ்ரீகபா லீச யிறையவனே.

பொருளேநின் பொன்னடி யுண்டுப் புலையின் பொய்யிலாது
தெருளே மலிந்தகலத்தெனிகர் சொல்லிச் சிரங்கொன்னாது
மருளே தவிர்த்திடா வஞ்சகப் பாபியை மனக்கனிந்து
இருளே யொதுக்க வருள்ஸ்ரீ கபாலீச யிறையவனே.

தாயினு கல்லவ கீயல்லவோ யிக்கண் சாற்றலென்னே
காயினுக் கீழ்ப்பட்டு காளைவீ ணுக்கி நமனுக்கானாய்
போயிழி வேதலை மீதினி லேத்திக் காடுபுகுந்தா
லேயினி யென்செய்வென் ஸ்ரீகபா லீச யிறையவனே.

பொய்யும் வகையுனோர் கன்கு மதித்திடு னாரிபாகா
புறமும் பருவக் தனையே கழித்திடி ந் சீர்த்தியபோ?
யானெட் தொழிலனு வேனுயில் லாவெம் படிதகற்று
யினெக் கியாவருண் டுநீ கபாலீச யிறையவனே. (9)

நீத செறித்திடுக் தியனைக் கையினும் சேர்த்தனைத்து
வொது மறைகெறி யான துணை வுணர்வளித்து
சாதசக் கந்தனி லேபுகும் வண்ணத் தயவுசெய்தா
ல்தொன்று மேபோதும் ஸ்ரீகபா லீச யிறையவனே. (10)

என்பகர் வேனென் குறையதை யின்னதென் றெண்ணுகில்லென்
துன்பம் விளைப்பவர்த் தோழமைப் பூண்டு துதியாநின்றேன்
அன்பருக் கன்பனே வாருயிர்க் காசர வானவனே
இன்பத் தருமமு தேஸ்ரீ கபாலீச யிறையவனே. (11)

மாயை யசைத்திட வம்பலத் தாடிமா மாட்சிமையாந்
தாய வறிவிற் றலங்கும் புராதன சூக்மயனே
நீயிரக் காவிடி வியாவ ரிரங்குவர் கின்மலனே
நாயும் பரிசென் றியம்பும் கபாலீச யிறையவனே. (12)

பொய்யாத நின்னடி யார்பதம் போற்றி புத்தி நிலைத்து
கையாநின் றேயுலை கின்ற வெனக்கின்ப கல்கிடாயோ?
ஐயாவென் னரமுதே திருச்சாதன மேமன் காளால்
எய்யா தருன்புரி வாய்ஸ்ரீ கபாலீச யிறையவனே. (13)

ஊக்கெய்த வெம்புலைக் கூட்டின் பொருட்டிங் குணவுதேடி
காக்கெய்த செய்கை நயவஞ்ச கந்தனி னுட்கழித்தேன்
வாக்கெய்த நாசனே மாசிலாக் குன்றமே வையகத்துள்
வக்கெய்த னைமயிலைஸ்ரீ கபாலீச யிறையவனே. (14)

கொந்திலே சென்று காலக் கழித்தக் கயவனையு
ஊக்கத்தி லேசற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டு முரியவனே
புக்கத்தி லேமாய வெள்ளத்தி லேழைப் படுத்தயர்க்கா
யெக்கத் தனையெனு மிதங்கும் கபாலீச யிறையவனே. (15)

ஹேவளித் குட்புற னுகிக் கரணமெ லாக்கடந்த
ஹேவளித் தேமறை யுள்ளவ னென்று யுணர்த்திடலால்
ஹேவளித் தேநின் றுழைத்திடு மன்பைக் குணித்தனன்றே
ஹேவளித் தாஞ் சிவமே கபாலீச யிறையவனே. (16)

அவ்வகைப் கண்ட மகவி னளவிலா வாசையைப் போல்
பொன்னகைப் கண்ட பூரியர்க் கொள்ளும் புகழ்ச்சியைப்போல்

முன்னஞ்செய் பாவ முகிலோட நின்னருள் மூழ்கல்வேண்டு
யின்னந் தயவிலா தென் கபாலீச யிறையவனே.

நல்லவ ருள்ளே நடயிடுஞ் சங்கர நாயகனே
ஒல்லைப் பொழுது மறவா துணைத்தொழு முண்மைதன்னைச்
சொல்லவொண் னுதோ துணையுண்டோ வேறு துயர்களைந்தாள்
எல்லாங் கடத்த நிலையே கபாலீச யிறையவனே.

விண்ணுடை யாயருட் சோதியனே ஞான வித்தகனே
பண்ணுடை யாயுமைப் பாகத்தில் மன்னும் பரிசுடையாய்
கண்ணுடை யாயாடுக் காலுடை யாயிக் கயலினைக்கா
ரெண்ணுடை யாய்நலிந் தேன்கபாலீச யிறையவனே.

மாழை மலிந்த சிவசெழுஞ் சோதியே மாணிக்கமே
பாழும் கடத்த பரமாணு வின்பம் பலித்திடுமோ
வாழைக் கனியென காஞ்சிர முண்ணும் வகைபுளனே
லேழும் கடப்ப தென்றோ கபாலீச யிறையவனே.

பெற்றவன் பிள்ளையைக் கைவிடி லந்தோ பிழைக்குமோபற்
ற்றற்றவர்க் கின்ப மனவில் கொடுப்பையே லத்தகனை
யுற்றவ னென்றோ யுறவின னென்றோ யுகந்தளித்தா
யிறறை வராயினு னெண்ணங் கபாலீச யிறையவனே.

கலையே கலைமதி யேழும் கண்ணாயன் கடைக்கணிப்பாய்
நிலையே நிறை பதியே யோகவாகிக ணேடிபோற்றுந்
தலையே தவத்தறை சச்சிதா னந்த தயாபரணே
இலையென் றுறையா தருள் கபாலீச யிறையவனே.

கஞ்சன் றுதிக்கும் கருணைக் கடலே சயிலை வாழ்வே
வஞ்சக னென்றெனைத் தள்ளிடிப் பாபம் வளர்ந்திடுமே
தஞ்சவ் கொடுத்தரு டந்திடிற் புண்ணியந் தயாபரணே
எஞ்சினின் நேனெழி லாகும் கபாலீச யிறையவனே.

முழுது முணர்ந்தோர் முடிக்கு முடியேவீண் மும்மலத்தி
லமுத்தி யழுதழு தேன் துடைப் பாருணை யன்றிசானென்
பழுதுரைத் தேருரு சாபமே பற்றும் படிக்குமுந்நா
செழுதினே யோயினைத் தேன் கபாலீச யிறையவனே.

தற்போத சாதனைச் சார்த்தவர் மாயைத் தலையுடைத்தார்
துற்போத னைக்கொண்ட புல்லெனவ் வாறு சுகப்படுவேன்
விற்போர் வினைத்திடு மேமன்வந் தால்வினை வேறுமோ
இற்போ தருள் சமையல் கபாலீச யிறையவனே.

பொல்லாங் கிணக்கே படியேறி காணலாம் போக்கடித்தே
யுல்லாச மாகவே வல்லாண்மை பேச முறுத்தனென்றோ
தூல்லாத தீயி விறங்கச் செய்தாயிது னிட்டமாமோ?
எல்லாந் தெரித்தவெ னண்ணு கபாலீச யிறையவனே.

(26)

பிரபோதமாலை.

எண்கீர்க் கழிநெடி லாகீரிய விநுத்தம்.
பண்-நட்டபாலை.

அருமருந்தே வாரியனே யளவிலாப் பேரொளியே
அகண்டபரி பூணனே அன்பில் விழையவனே
குருவிருந்தே பிஞ்சுகனே கோணல்பிறை யணிந்த
குணக்குன்றே குணக்கேடன் குற்றமதை யகற்றும்
பெருவிருந்தே பெரியவனே பெற்றவனே யடியார்ப்
பேசியன வரதமனக் களிக்கும் பெருமானே
வருவிருந்தே மாசில்லா மணியே ஞானேதயமே
மன்னுபுகழ்த் திருமயிலை மகத்வ மீனேஸ்வரனே.

(1)

மமரிடையே மலநீரைக் கவிழ்க்கு மூடநெறிபேரல்
சுருதரிய பரவெளியாய்க் ககனமெலாந் தனது
எமர்த்தினின்ற வேதமதை சோமகனா மசுர
னந்தகனா மெமனுயிரா யருந்துதலைப் போன்று
அமர்வினைத்துஞ் சுகமருவா தலைத்தலைத்து யிடுக்க
ணைதப்படைத்து முடிவாமல் புணரியினில் விடவே
மமதையற மயக்கமற விஞ்சையர்கள் பணிந்த
மன்னுபுகழ்த் திருமயிலை மகத்வ மீனேஸ்வரனே.

(2)

தெவரொலாம் யாகமதாந் செழித்தனரென் நெணியே
நீமையதைச் சிரமேத்தித் திரியும்பொல்லா வசுரன்
நீமலியித்திர பதியிழை வேதமதை மறைக்க
வீதமறியாப் படிமீழும்சி சமுத்திரத்தில் வாழ்நான்
எனவமதந் சரசந்துயர்ப் பட முடியா தேங்கும்
பகவர்கடைய திருமாலை மச்சவரு வெடுக்க
கிணக்கே திருடியர்க்கு மாசில் சுக்கொடுத்து
மன்னுபுகழ்த் திருமயிலை மகத்வ மீனேஸ்வரனே.

(3)

தவர்கள் பிறவியெனு மரவஞ்சிர மறுக்கு
கட்பனையெப் பில்லானே செப்பருமா தகனே

கவித்தமனத் தலைவதனக் காட்டுமெனு மொழியோல்
கபடன்றனை கண்ணனுமே கொன்றுகல் மென்று
தவித்தவிலா வன்பருளி சுருதியாகாமதைத்
தாண்டுகொடுக்கவ வேதமெலும் போற்றியின்ப மதைவாய்
மடுத்துவினைக் கெடுக்கநலம் வழங்கிய ஞானகனே
மன்னுபுகழ்த் திருமயிலை மகதவ மீனேஸ்வரனே.

நெயமுற வோவாது கடவுகின்றே னடியேன்
நிலைதருவ துண்கடனே நியுணர்சொலும் பொருளே
தாயகனே தற்பரனே சாஸ்வித சங்கரனே
சகஸ்திரனே சாம்பவ சிவானந்த வாந்திரிதனே
துயவிரகு டியர்கணக்க பெர்ப்படலத் தணித்து
துகளிலா மறைவிளவீகத் துணைசெய்த புராந்தகனே
மாயனன்று மச்சவடி வாய்ப்பணித்து மகிழ்த்தேய்
மன்னுபுகழ்த் திருமயிலை மகதவ மீனேஸ்வரனே.

வேதங்க ளசுரனினால் விழுங்கிய தோஷமற
மேதகையா யடிபாவி பணித்து வுளக்குழைந்து
காதனே யிவ்வருடனக்கே நலமருள்க நினைத்த
நாட்டமதற் கிச்சையுடன் ஞானமலர் மணக்க
போதமலி லிக்கமென வெழுந்து ஈண்மைச்சுரத்த
புத்தமுதே தீங்கனியே புகலரும் புண்ணியனே
மாதவர்கள் வந்துதொழும் சுந்தர சூர்யனே
மன்னுபுகழ்த் திருமயிலை மகதவ மீனேஸ்வரனே.

துதிமருவு நதிநிலவும் பொதியுஞ் சடையானே
சொற்கடக்காப் பரத்துவனே ஊவெளியம் பலமாம்
பதிமருவும் பாசுரனே பக்தர்களுக் கெளியோய்
பன்னிரு கலையினடனம் பயிலும் விண்ணவனே
சுதிமருவும் படிமறைகள் கண்டுபணித் தேத்த
காட்சித்தந்த கருணைகனே காமனைச் செற்றவனே
மதிமருவுஞ் சடைமுடிக்கொள் வன்னலே யந்தணர்கள்
மன்னுபுகழ்த் திருமயிலை மகதவ மீனேஸ்வரனே.

பூமகளின் மார்பதக்கத் திலகுடு மணியாய்ப்
பொருந்திவளர் பதிக்ரசே பொய்யகற்றக் கலையா
நாமகனைக் கொண்டவயன் சிரமெனுக் கபால
நற்கரத்தி லேத்தியவா நாபெவர்க் கிறையே
கோமக ஞமாதேவிக் கொள்ளைவழு வியமாக்
குற்றமற மஞ்ஞையென வந்தனைசெய் முதலே

மாமகனி நென்ப்பெண் ளூக்கிய சம்பந்தந்
மன்னுபுகழ்த் திருமயிலை மகதவ மீனேஸ்வரனே. (8)

வேதலிங்க மெனவிளங்கி வினைதவிர்க்குஞ் சிவமே
வியன்யிகு முத்தரபாகக் தனிவிளவுந் தீர்த்தம்
பாதமதிற் பரவிதொழ வுளங்கனிந்த கவமே
பாடலுக்கே விருப்பமுள்ள பாணைக்கா தரனே
குத்தனை விழைந்தகான் துயர்ப்படல மூட
சொல்லரிய தேவர்குறை தீர்த்த சிவமணியே
மாதவனின் விழியிலகும் பாதனே சிற்சுகமே
மன்னுபுகழ்த் திருமயிலை மகதவ மீனேஸ்வரனே. (9)

தானயிகு மந்தனர்கள் சந்ததம் போற்றுபவா
தாயாசித் தந்தையுமாய்த் தழைத்த தத்துவனெமெய்ப்
போனகமே புரையிலலாத் தனிமுதலே ராகுழ்ப்
புகவிடுக்கும் பொய்ததங்கள் புகல வரியவனே
ஞானகமே குமலியென குரைத்து வீணுட்போக்கு
சாயினையாட் கொளல்வேண்டும் கீசவமெனுஞ் சமய
மானயிகு மடியவர்கள் மணக்கசிக் தேத்தால
மன்னுபுகழ்த் திருமயிலை மகதவ மீனேஸ்வரனே. (10)

தெள்ளமுதே செக்கரும்பே தெவிட்டாத் தீங்கனியே
சேனியே சற்கண்டே செல்வசிவப் பிழம்பே
கன்னமலி கபடனெனக் கைவிடிவிக் குணப்போல்
கனையிசைத் துணையறியேன் காலனை வீழ்த்தியவா
பன்னவினைப் படுகுழியிற் படுத்திட னன்றதுவோ?
பதனின் கண்ணலக்கம் பார்த்ததலுந் தன்மமதோ?
வன்னலென மறைகளுரு வமைந்தருகிற் றுதிசெய்
மன்னுபுகழ்த் திருமயிலை மகதவ மீனேஸ்வரனே. (11)

சுருகெறிசேர்த் துழல்கின்ற கடையரினாக் கடையேன்
கற்பகத்தா யுளமருவுக் கர்த்தனே விற்பனமே
பெருகெறியா மெய்ஞ்ஞானம் பிதற்றுகின்றே னதற்கு
பெட்பார்த்த பெற்றியிலேன் பிழைகொலாம் பொறுக்குந்
நீருகெறியாஞ் செல்வமதிற் செல்வமென விளங்குஞ்
சீர்த்தியனே சிவவடிவே திகழுந்தவ மெனவே
வருகெறிகள் சிறிதுயிலே னிடுக்கணதை தவிர்க்கு
மன்னுபுகழ்த் திருமயிலை மகதவ மீனேஸ்வரனே. (12)

முழியாதக் கவலைபெனு ளோயடைத்திக் கிளைத்து
வுண்மையென்ப தெட்டுணையு மின்றிமன நழுவி

பழியான ததற்குர ஓடினான் பதத்தைப்
பந்துதலெஞ்ஞான் நறியென் பணிவருவா தொழும்பர்க்
கழியாத நிலையருளி யகமகிழ்ந்த சிவனே
யந்தோவென் றுயர்க்களைந்தால் புண்ணியமலோ வுரையாய்
வழியாத கருணைக்கட லெனவருஞ் சங்கரனே
மன்னுபுகழ்த் திருமயிலை மகத்வ மீனேஸ்வரனே.

சகலகே வலங்கடந்த தற்பானே யினத்தந்
தாங்குந்தயா நிதியெனவுன் றுளிணைய யடுத்தேன்
புகலரிய நிரத்சயா னந்தமதை யருளி
புல்லனையிங் காளாமற் புந்திரிலைத் திடமோ ?
இஃபா சுகந்தருகு மெமகிறையே துரையே
வெண்குணனே பரமார்த்த மின்னதெனத் தெரியேன்
மகவெனவுன் றிருக்கரத்தால் வாரியெடுத்தி நனைத்தாள்
மன்னுபுகழ்த் திருமயிலை மகத்வ மீனேஸ்வரனே.

வயங்குமன மடக்கிடும்வா நதையறியாப் படியே
வல்லாண்மைப் பலபேசி வீராங்கானைக் கழித்தே
தியங்குகின்ற நேமெல்லாஞ் சிவசிவவென் றுரைப்பேன்
சிறுபொழுதி லதைமறந்து தீமையதி னுழைத்தே
வியங்குமென்னைத் தடுத்தாள வெண்ணமது யிலையே
யீசுர மஹேசுரனே யெப்பிழையும் பொறுத்து
மயங்கும்வழி யதைமறுத்து மாண்பருளல் வேண்டு
மன்னுபுகழ்த் திருமயிலை மகத்வ மீனேஸ்வரனே.

விண்கலந்த மதிமுகத்தை விளக்கக்கண்டு மகிழா
வீழலுக்கிங் வ னுழைத்திடெந்து வேகையிக வடைந்தே
புண்கலந்த பெரும்பேதை யென்றெனை நீக்கிடிலோ
போக்கிலே திரிந்திழிவேன் புனிதனே கோதிலனே
கண்கலந்த குருவடிவே கரணமெனூர் தினாயால்
காட்டிடைகூத் தாடிவருங் காலனுக்கிங் குணவாய்
மண்கலந்த வாழ்வதனில் மாழ்க வகுத்தனையோ ?
மன்னுபுகழ்த் திருமயிலை மகத்வ மீனேஸ்வரனே.

பிறைமுடிக்குஞ் சடையானே பிறவியின்வே ரறுக்கும்
பெருமானே தூரியவெளி நாதவனை மெவே
நிறைமுடிக்கு ின்மலனே நிருத்தனெநி னடியை
நினைவார்க்கு நீந்துயரைத் தருவது நீதியதோ
குறைமுடிக்குங் குணக்குன்றே ளல்லடியாற் தமக்கு
குற்றேவல் செய்தவர்பால் கூடினல் முப்பேன்

மறைமுடிக்கு மாமணியே மனுஷகைகேட் டிதற்கு
மன்னுபுகழ்த் திருமயிலை மகத்வ மீனேஸ்வரனே. (17)

சமுஷகையாம் பிறவியுளிப் பிறவி சிறப்பெனவே
யெடுத்தெடுத்து மொழிந்திடுவே வென்னையுணர்ந் தறியேன்
முழுதுணர்ந்த முனிவனென மாய்மாவெஞ் செய்தே
மோனமென்ன தியானமென்ன மூச்சடங்கும் வகையென்
சமுஷகைந் துங் கதைக்கேட்டுங் காலனுயிர்க் குடிக்க
கண்டிருந்துங் கண்கட்டு வித்தையென நினைவேன்
வருவுதலே மிகவுடையென் பிழைபொறுத்தல் கடனா
மன்னுபுகழ்த் திருமயிலை மகத்வ மீனேஸ்வரனே. (18)

தீச்சையெனுங் கொடியவர வானதெனைத் தீண்டி
யெக்ளாரு மிறக்காத விடமுந் தலைக்கேறி
பிச்சையே னெனவலையிப் பெயும்வசப் படிவோ
பெரும் புண்ணிய முலகமெலாம் பேசும்வசை மூடும்
சச்சனிந்த சிற்பாத்தி கலைமெக்கு முளத்தி
சற்பகத்தா யுமைவல்லி மகிழ மறைகனெலா
மச்சமுண்ட தோவழற வந்தனைசெய் தேத்து
மன்னுபுகழ்த் திருமயிலை மகத்வ மீனேஸ்வரனே. (19)

பெரும்பொருளே பேசுதற்கு வினியபழ வடிவே
பிறவிதருந் தொல்லையினி வினிணுழையா வருளைத்
தருப்பொருளே யடியருளே மணக்குஞ் சதோதயமே
சம்புவே சதானந்தனே தண்ணமருஞ் சடையாய்
விரும்புகின்ற தொழும்பருக்கு வேண்டும் வரமளித்த
வித்தனே ரசக்யான மாண்பருள விடைமேன்
வருப்பொருளே சொற்கவையே வல்லபெருந் தகையே
மன்னுபுகழ்த் திருமயிலை மகத்வ மீனேஸ்வரனே. (20)

தெயரும் பரவெளியே திருகடன மணியே
நிரிசரண சத்தியினுந் தெளியவருங் கலையே
நடுவெய னுயிர்த்துணையே யிரும்பிறவித் துயரா
பிடராத் த ள்ஹறனே பெய்கள்பெரும் பயனே
குசைமெட் மறியாதென் றறிஞர்சொலக் கேட்டு
மகவழிச்சே யானாகி யத்தோவிங் வ னயர்ந்தேன்
மச்சுரார மனத்தவர்கள் வணக்குங் குருவடிவே
மன்னுபுகழ்த் திருமயிலை மகத்வ மீனேஸ்வரனே. (21)

உள்வடிவத் தினயித்த ளுனவிழி யதனா
செய்துதலே காண்மய லாகிபல வுரைப்பேன்

தன்வடிவம் தானாகத் தன்மையவை யுணர்ந்தோர்
 தானானே நெனயொழியாத் தனைமறந்து நின்ப
 ரென்வடிவ மாறுமுனே யெழிலருளி ளுய்வே
 நெய்வனமோ தின்கருணை யேழையவை யுணர்வோன்
 மன்வடிவ மாகிபுகின்னை மாநிழலில் விளக்கு
 மன்னுபுகழ்த் திருமயிலை மகதவ பினெல்வாரானே. (22)

சங்கேஷ்பனை.

சோமனென்னுமான் இத்திரலொத்தையடைத்து வேதங்களைக் களவாடி
 சமுத்திரத்தில் மறைத்துவிட, தேவர்கள் விண்ணப்பத்திற்கெதும், சிவபெரு
 மானுத்தரவின்படி ஸ்ரீவிஷ்ணுமூர்த்தி மகாசுவராயமெய்தி, அவ்வசுரனைக்
 கொன்று வேதங்களை வெளிப்படுத்த, அவ்வேதங்கள் புருஷவடிவா யெழுந்த
 அசுரனால் பரிசிக்கப்பட்ட தோஷம்நீக்க சபாலீஸாருக்குத் தொண்டிசெய்ய
 அக்கடவுள் கட்டணியின்படி திருச்சேவியுத்தரத்தில் வெலிவெய் பிரதிஷ்ட
 டைசெய்து மெய்யன்போடு பூசுந்தமையாக அவ்விவிக்ஷத்திற்கு வேதலிங்க
 மென்றும், தீர்த்தத்திற்கு வேதநீத்தமென்றும், அவ்வேதபுருஷர்கள்
 கேட்டுக்கொண்டவண்ணம் சபாலீஸாருக்கு மினெல்வாரானேகிற திருகா
 மமும், திருமயிலைக்கு வேதபுரி யென்றித திருவாமும் வழங்கப்படும். இவ்வ
 னை மயிலைபுராணத்தின் வேதங்கள் பூசுந்த சூக்தத்தாலறி.

வ ரு கை ம ளை.

அருசிக் கழிநெடி லாசிரிய வீரத்தம்.
 பண்-இந்தனம்.

அன்புல விடுமெய்ச் சங்கராமன் தானந்தத் தாண்டலானே
 பொன்னினை யொத்த புரிசடை யானே போதத் திசுப்பொருளே
 தன்னுமா ஞானச் சுடர்யிரு விளக்காய் * சுக்கிர புரிவிளக்க
 மன்னு மோனம்வ ளர்ப்பா லீச வருகவத் தருள்சாரணே. (1)

கத்தமு மலர்ப்போல் கலத்தற வாரிக் கண்ணை ளுணர்மணியே
 எத்தனை நெறியா ளுண்ணவர் தடைவே லியம்பாய் செடியறுக்கே
 சிந்தைகொள் தயர்ந்தேன் சிவபெருமனே சிங்கக்கிர புரிவிளக்க
 வந்தன மறையோர் செய்பா லீச வருகவத் தருள் சாரணே. (2)

சுற்றவர்க் கினியாய் சற்றைவார்க் கடைபாய் கண்டத்தில் விடந்தரித்து
 பற்றிலா தவர்க்குப் பரிசுது ரொடுக்கும் பண்ணவா கண்ணனெனும்
 பெற்ற மேறியே சுக்கிர புரிவாழ் பிஞ்ஞா திண்ணையல்லாண்
 மற்றவர் துணையார் ஸ்ரீசபா லீச வருகவத் தருள்சாரணே. (3)

வெல்லுகின் தவையாம் வினைப்புல வேடர் மெலிகின்றே னரிமுக்குடையேன்
 செல்லுகின் தனவே வெகவ்வொரு கானாய் செய்த்திட வறிக்திலனே
 கல்லவர் வணக்குஞ் சுக்கிர புரிவாழ் காடனே யிடர்ப்படுத்தும்
 மல்லினை யகற்ற ஸ்ரீசபா லீச வருகவத் தருள்சாரணே. (4)

தாயனே யிமையோர் தோத்திரனே விழுமை துகளதை யகற்றற்பவா
 காயத் தனையே வளர்த்துவந் தடுக்கும் காலனாக் கீர்த்திடவு
 ஞாய மதவோ சுக்கிர புரிவாழ் நம்பனே துயர்மடுக்கும்
 மாயத் தவிர்க்க ஸ்ரீசபா லீச வருகவத் தருள் சாரணே. (5)

உண்டவற் பரிபோ முணபோ ளுனரு ளாகத்தளித் தாற்பிழைப்பேன்
 கண்டவர்க் களிக்கும் கர்த்தனே காலன் கனவிலை வீசிடுமுன்
 தொண்டர் போற்றும் தொண்டை நாளேறையுஞ் சுத்தனே கடைக்கணிப்பாய்
 வண்டமிழ் மைலை ஸ்ரீசபா லீச வருகவத் தருள்சாரணே. (6)

சான்றவர்ப் புகழும் தன்மஞ்செய் தரசாய்த் தான்வந்த மாபலியை
 * முன்றடி மண்ணைக் கண்ணனாக் கேட்க முண்ணசெயா தீர்திடொள்
 ஈன்றல் பொருமல் வண்டதாய்த் தடுத்தோ னிறைஞ்சுஞ்சுக் கிரபுரி வாழ்
 மான்றலைத் தீர்க்கும் ஸ்ரீசபா லீச வருகவத் தருள்சாரணே. (7)

அன்பருக் கன்பா யல்லவர்க் கயலா யமைத்துப் ளுயிரிலொலா
 மின்பமு மாதி யிறைவனு மாதி யாவையுங் கடத்தவனே
 தன்பரு செய்யுந் தொல்லை யகற்றும் துரையேசுக் கிரபுரிவாழ்
 வன்பு ளானே ஸ்ரீசபா லீச வருகவத் தருள்சாரணே. (8)

உலக நடைபென் றுரைத்துள் ளுமலோடியுங் கால்கடுக்க
 சலன யின்றி நின்னடி யவரைச் சார்ந்திலென் கூர்ந்தறிவால்
 கலமொன் றில்லே ளானைக் கழித்தே நடுக்கினென் சுக்கிர புரி
 மலர்ந்த வள்ளலே ஸ்ரீசபா லீச வருகவத் தருள்சாரணே. (9)

ஞான காயகனே நடுகய விளக்கே நாரியோர் பாகமர்ந்த
 மோன காயகனே முத்திதத் தருளு மூர்த்தியே துதிபாவுந்
 தின காயகனே திரிபுர தகளு சீர்மைசுக் கிரபுரிவாழ்
 வானகாயகனே ஸ்ரீசபா லீச வருகவத் தருள்சாரணே. (10)

எல்லையில் ளானே சாக்கிரசொற் பணத்தி லியங்கிடுந் தனிமுத்தலை
 கல்லினை யொத்த வென்மனம் கனாக்துன் கழல்தொழ கடைக்கணிப்பாய்
 தொல்லையில் விடினாந் துயர்தவிர்க் கினுமுன் றுணையே சுக்கிர புரிவாழ்
 வல்லிருட் பவந்தீர் ஸ்ரீசபா லீச வருகவத் தருள்சாரணே. (11)

சங்கேஷ்பனை.

* திருக்கயிலாயத்தில் மஹாதேவர் சங்கதியில் மழுக்கியெரிந்த திபத்தின்
 பெய்யைக் கிரகிக்க ஓரெலிவந்துதாண்ட அத்திபம் பிரகாசிக்கும்படி பூர்வபுண்

ணியம் வந்துற்றபடி சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தமையைப்போல அரக்கர் வம்சத்திலே மகாபலிச்சக்கிரவரீந்தி யெனப்பிறந்து அரசரிமைசெயுநாளில் விஷ்ணுதேவர் வாமனரூபமுடைய பிராமணனாகவந்து முன்றடிபூமி தானக் கேட்டதைக் கொடுக்காமல் தடுத்தும், ஐய அரகன் குருசொன்னதைக் கேட் காமல் என்னோடு தாரைவார்க்க, அநீர்வரும்வழியை வண்டாக ரூபங்கொ ண்டடைக்க, விஷ்ணுதேவர் தருப்பைப்புல்லினால் காகத்துவாரத்திற்குத்த கண்ணிழந்த சுக்கிரபதவான் அத்தோவதம் நிவர்த்தியாகும்படி கபாலிதீரீத் தந்தில் ஸ்கானஞ்செய்து அக்கினிமூலையில் சுக்கிரமறாலிங்கமென்று சிவப்பிரதிஷ்டைச்செய்து கெடுக்காலம் பூசித்து அருள்பெற்று கேட்டுக் கொண்டவண்ணம், சுக்கிரதீரீந்தம், சுக்கிரபுரி யெனத்திருகாமம் வழங்கப் படுகின்றன. இஃதன்றி அச்சக்கிர தீர்த்தத்திற்கு சித்தினாக்ஞானமென்று தற்காலத்தில் அழைக்கப்படுகின்றன. இஃதனை திருமயிலைப் புராணத்துள் சுக்கிரபகவான் பூசித்த சருக்கத்தாலறிக.

விண்ணப்பமாலே.

பண் - இந்தளம்.

மாசிலாதமெய்து ஞானமோங்கிடும் வள்ளலே குருகாதனே பாசபந்தமால் கொள்ளிபட்டுளம் பதைக்குதே யென்றும் வதைக்குதே ஆசையென்னும்பேய் தலையின்மீதேறி யாட்டுதே துயர்க்காட்டுதே தேசயர்மயிலை வாசனேகண்பார் சிற்பரா கபாலீசனே. (1)

ஆக்கியெயழித் தானமுத்தொழி லாளனே காலகாலனே மோக்கியமேதரு முத்தனேருதா மூர்த்தியே சர்வ கீர்த்தியே நீக்கொணுசன்ம நோய்க்கானாக்ககோ நினைத்தனை தயைப்பணித்தனை பாக்கியமேமயிலை வாசனேகண்பார் பர்தவனே கபாலீசனே. (2)

பற்றிலாதவர்க் கின்பருள்கடப் பாதனே துரியாதினே அற்றிலேனென்று மலைத்துள்ளுளுக் கழுங்கினேன் கண்ணீர் விழுங்கினேன் பெற்றவர்பின்னைப் பிழைபொறுப்பதாய்ப் பேசுதே சொல்லக் கூசுதே நற்றவாமயிலை வாசனேகண்பார் கம்பினைன் கபாலீசனே. (3)

குடெனுமுடம் லச்சகடையிற் றாக்கினேன் மிகயெங்கினேன் வரதைவைத்தனைத் தாங்கிடயேழை வல்லனே யடிமையல்லனே? பேதமொன்றிலாப் பிஞ்ஞுகாயேழைப் பிழைப்பனே வீணிலுழைப்பனே தீதில்லாமயிலை வாசனேகண்பார் சின்மய கபாலீசனே. (4)

திக்கட்டுசெஞ்சடை யாளனேவன்பர் தேடினார் துறத்தொழினார் தங்குபெரின்ப வாழ்க்கையேண்டினார் தாண்டினார் சதாவேண்டினார்

மக்குமாயையில் மலைத்துதுன்பத்தால் மடிந்தன னுன்னமிடைத்தனன் சங்கராமயிலை வாசனே கண்பார் சம்புலே கபாலீசனே. (5)

காட்டிற் பெய்திடு மாரிபேல்காலக் கழித்தடியரைப் பழித்தனன் சேட்டைசெய்மணக் குரங்கின்பினேடி செழித்தருளை யழித்தனன் தாடடிகையேமன் வக்திடும்வேளைத் தாக்குவாரிலைப் பாக்கதே காட்டஞ்சேர்மயிலை வாசனேகண்பார் நற்பரா கபாலீசனே. (6)

தேவார்களின் தேட்டமேயோகச் சிலமேதயை பாலமே கூடுவாருன்றன் புகழைச்சொல்லுவார் கொலையினே நென்னிலையினே னீடுமார்வழி போதனைச்செய்தால் நீதியே ஞானச்சோதியே காடுஞ்சீர்மயிலை வாசனேகண்பார் நாதனே கபாலீசனே. (7)

காண்பதிங்கன மொன்றிலை யுன்றன் சருளைத்தாளின் நெருளைத்தா பூண்பதியாவுமே பெய்யெனமுன்னேர் போற்றினாந்துதி சாற்றினாற் லீன்பகட்டினே பெய்யெனகம்பி மேவினேன் பழித்தாவினேன் மாண்புசேர்மயிலை வாசனேகண்பார் வள்ளலே கபாலீசனே. (8)

நன்றுதிதென் றுணர்க்திலென்சர்வ நாயகாயன்பர்த் தாயகா இன்றிருப்பவர் காளைக்கில்லையென் நெண்ணுவேன்மணக் குண்ணுவேன் மன்றுளாடு மாணிக்கமேதுயர் மானவே நன்மை சாலவே கன்றைக்காக்குவ் கறவைப்போல் கண்பார் கர்த்தனே கபாலீசனே (9)

துங்கவானவர் தேவதேவனே தோத்திரனே திரிகேத்திரனே எங்குளாரென்போ லென்றுளமது எங்குதே நன்மை நீங்குதே பொக்கரவம்வாய்த் தேரைப்போலநாள் போகுதே துயராகுதே இக்கிடமயிலை வாசனேகண்பா ரிறைவனே கபாலீசனே. (10)

அண்ணைதந்தை குருவுநீயென வண்டினேன் நீலகண்டனே மன்னுமாபா சழிமுனைட வள்ளலே மனக்கள்ளனே னின்னவாறன் நிருவுளக்கானு யேழையே னீனப் பிழையேன் சன்மவாதனைத் தீர்த்தருட் கண்பார் சங்கரா கபாலீசனே. (11)

விண்ணவரும் விழுமியோர்தொழும் விகிர்தனே ஞானசுகிர்தனே கண்கலங்க மனக்கசித்துன்றான் காணவு மன்புப்பூணவும் எண்ணிலாத்துன்பஞ் செய்தினேத்தது னிட்டமோ தயைகட்டமோ? பண்ணிசையிலை வாசனே கண்பார் பர்தவனே கபாலீசனே. (12)

கேயமில்புவி வேட்கையானது நீடுமோ யன்றே லோடுமோ? ஆயமின்றிய வாழ்க்கையான்மிக வலைத்தன னுளக் கலைத்தனன் தாயகநின்னைப் போலெவர்களைச் சாற்றுவேன் மாயையைத் துற்றுவேன் கேயனேமயிலை வாசனே கண்பார் நித்தியனே கபாலீசனே. (13)

சரணப்பஞ்சாத்தினம்.

அருமறைப்பொருளே சரணஞ்சரண மானந்தவடிவே சரணஞ்சரணம்
சுருணைபங்கடவே சரணஞ்சரணம் கங்கைவேணியனேசரணஞ்சரணம்
திருநிறைகுருவே சரணஞ்சரணஞ் சிண்டொணுவினக்கே சரணஞ்சரணம்
ஒருவிடாதருந்தா சரணஞ்சரணஞ் செயல்சரணஞ் சரணஞ்சரணம்

மாசிலம்மணியே சரணஞ்சரணம் வள்ளலெடுமே சரணஞ்சரணம்
தேசயாழியே சரணஞ்சரணஞ் சிண்மயப்பொருளே சரணஞ்சரணம்
காசினித்தயரால் சரணஞ்சரண கற்பகச்செவ்வமே சரணஞ்சரணம்
வாசியினடிப்பொய் சரணஞ்சரணம் மாகபாலீச சரணஞ்சரணம்

தத்துவநிலையே சரணஞ்சரணஞ் சங்கராநா சரணஞ்சரணம்
முத்தர்களுறவே சரணஞ்சரண முக்கணமுத்திரேயே சரணஞ்சரணம்
பத்தர்கட்கெனியேய சரணஞ்சரணம் பாலகையே சரணஞ்சரணம்
கர்த்தத்தத்துவனே சரணஞ்சரணம் கபாலீசரணஞ் சரணஞ்சரணம்

விழுமியர்களுளவே சரணஞ்சரண மேலவர்க்கண்பே சரணஞ்சரணம்
பழுதுணைநிறையாள் சரணஞ்சரணம் பாக்ஷியவாய்பே சரணஞ்சரணம்
மழுமாண்கரத்தோனே சரணஞ்சரணம் மாண்புயர்தவமே சரணஞ்சரணம்
கழுமலைத்தீர்ப்பவா சரணஞ்சரணம் கபாலீசரணஞ் சரணஞ்சரணம்

சங்கரவிவமே சரணஞ்சரணஞ் சம்புவொம்ஹாஹா சரணஞ்சரணம்
தங்கவெண்ணீற்றனே சரணஞ்சரணஞ் சுருதியின்முடியே சரணஞ்சரணம்
மங்கனருணனே சரணஞ்சரணம் வந்தருள்புரிவாய் சரணஞ்சரணம்
கங்காதரனே சரணஞ்சரணம் கபாலீசரணஞ் சரணஞ்சரணம்

வாழ்விநுத்தம்.

மணிகுவவும் பிரணவன் நிருவடி கபாலீச வள்ளல்பூவ் கழலும்வாழி
மயிலெனவு தித்தகற்பசவல்லித் தாய்வாழி மன்னுஞ்சண்முக்கன்ருள்வாழி
அணிகுவவும் வள்ளிதெய் வானிசிரி கேல்வாழி அமுருகல் கணக்கள்வாழி
ஆசாரி யர்களுவ்வ ருபான்மர் திருந்தொண்ட ரவில்கைசவ சமயம்வாழி
நிணிகுவவும் பூநிருத் ரக்கமு மறைசுருதி திருப்பணி வழுபடிவரு
செழும்கலையாம் விழித்த வெனதுதே சிவஞ்சு சீர்த்திமலி கவிஞர்வாழி
பணிகுவவு மிப்பதவந் முத்திரிச்ச வுதவிய பண்புமிரு கண்பர்காரும்
பலகலம் களுக்குவலி படித்தவருந் கேட்டோரும் பார்மீதவாழிமன்கூ.

சிவபிரகாஸதீபிகை.

ஸமரப்தம்.

கையொப்பக்காரர்கள் நாமதேயம்.

ஐகாநபாரம்.
மயிலே. த. வெ. தம்புலவாயி பின்ன.
கேட்டிமாநகர். K. V. முனிஸ்வர
செ. மு. இராசவலப்பின்ன. [மிப்பின்ன.
திரு. பெ. பெண்ணப்ப பின்ன.
திரு. பெ. த. பார்த்தசாரதி பின்ன.
நத்தம்பாக்கம். செ. சின்னையாமூர்த்தி
கருக்காத்தம்மன் கோயில்கிதி.
மு. ஏ. குமாரசுவாயி பின்ன.

சேத்துப்பேடு.
கிராமம். செ. குப்புலவாயி பின்ன.
மா. மு. வீராசாமி பின்ன.
அ. பெரியதம்பி பின்ன.
காஞ்சீபுரம். ஏ. முனிஸ்வராயிபின்ன.
பக்கைமாநகர்.
திரு. அ. சி. குப்புலவாயி பின்ன.
சேத்துப்பேடு. செ. அழகப்ப பின்ன.
மு. சிவசாரவேலு பின்ன.

மு. சிவசாரவேலு பின்ன.
இராசப்பேட்டை.
மு. முத்தியவாயி சேதிடர்.
கீ. பூபதி பண்டாரம்.
க. க. வீ. த. அழகர் சாயிபின்ன.
ஸ்ரீவிநாயகமறைநீலவஸைப
காரியதரிசி வ. பா. வுதன்முதம்பின்ன.
கோன்றைமங்ககர்.
தெ. கு. இரத்தின மூர்த்தி.
வே. பொன்னுஸ்வாயி பின்ன.
சாணுத்துப்பம்.
சி. ம. இராசவேல் மூர்த்தி.
வேளாள தேவனும்பேட்டை.
ஆ. தானசிங்கம் பின்ன.

மு. வே. கோவிந்தராஜு- பின்ன.
கீ. வ. முனிஸ்வராயிமூர்த்தி.
பொ. வெ. வைபாபுரிபின்ன.
சீ. அண்ணாமலை பின்ன.
கருக்காத்தம்மன் கோயில்.
வே. மு. முனிஸ்வராயி பின்ன.
வே. மு. சின்னஸ்வராயி பின்ன.
சாலைதேவனும்பேட்டை.
சி. இரா. கீ. காராயணஸ்வராயிராஜர்.
பெ. பொன்னுஸ்வராயிபின்ன.
புரகைபக்கைமாநகர்.
இராசம். மு. வடிவேலு பின்ன.

சமுழர். ச. குள இரத்தினம்பின்ன.
" S. குழந்தைவேலு பின்ன.
" P. சொக்கலிங்கம்பின்ன.
ஆர். மு. அப்பாசாமி மூர்த்தி.
அமைத்தகரை
கா. தே. முனிசாயிராஜர்.
கோட்டிமாநகர்.
திரு. சா. த. முனிஸ்வராயி பின்ன.
திரு. மு. பெ. தம்பிரான் பின்ன.
(ஸ்ரீராம தனுஜனுனை உபாத்தியாயர்)
N. கோவிந்தராஜு-லு பாகவதர்.
ஸ்ரீவைகுப்பம்மணியபக்கையாய
ஸ்ரீபாகர். M. C. பானையம் பின்ன.
K. V. வடிவேலு பின்ன.
வேலுசாரவேலு பின்ன.

சுருத்தம்மேட்டுவிதி.
சாமி சரணமயம் பின்ன.
ச. ஆரமுதம் பின்ன.
திரு. செ. ப. முருகேசம் பின்ன.
பெ. மு. பானையம் பின்ன.
கன்னம்மாநகர்.
தன்மீசர். தெ. ஐகாநதம் பின்ன.
பெ. ஆ. முருகேசம் பின்ன.
ச-மு-இரா-ஆரமுதம்பின்ன.
பொன்னூரகர்.
மூப்பர். ஆ. அ. முருகேசம் பின்ன.
ஐ. ஆரமுதம் பின்ன.
ஐ. வீராசுவலு பின்ன.
கொ. மா. சின்னஸ்வராயி பின்ன.
சி. பா முருகேசம் பின்ன.
ஆ. குப்புலவாயி பின்ன.
மு. முனிஸ்வராயி பின்ன.

ஸ்ரீவைகுப்பம்மணியயான
பதினாக்கட்டத்தார்
சுருத்தம்மேட்டுவிதி.
திரு. சா. த. அளசிக்கம் பின்ன.
திரு. சா. த. அளசிக்கம் பின்ன.
பாலகல. சா. ச. வடிவேலு பின்ன.
திரு. சா. த. அளசிக்கம் பின்ன.
புதுப்பேட்டை. [யர்
பாலகலி. சி. இவட்டலிக்கவுபத்தியா
துலுக்கன்தோட்டம்.
மும்சர்வ கக்கணை ஐ. கணேசபுஜனை
மூப்பர். சா. ப. சுப்ரமணியம் பின்ன.

கையொப்பக்காரர்கள் நாமதேயம்.

காட்டுசெய்தல். ச. தானியேயின்னை
 ஆர்த்தபங்கி.
 ச. சாம். கமலேசு பின்னை.
 சோமகந்தாசித்திலையகர்புஜனை.
 ஸ்தாபகர். மு. சுப்பராயு பின்னை.
 ஜல்தோட்டம்.
 ரொமம். வெ. சின்னல்காமிநாலர்.
 சி. பூமுத்திகுலசு பன்னாநர்.
 சூ. பொன்னாங்கம் பின்னை.
 காதர். பாசுராநாயு.
 செ. சூதமுக்கூச்சரி.
 சிவநேச பந்த சமராய ஸ்தாபகர்.
 கூடலார். இரா. பொன்னாசாயிபின்னை.
 சி. முத்தாசாயி பின்னை.
 ஏ. வி. முனிஸ்வாமி பின்னை.
 வீ. வந்தியேசு பின்னை.
 சி. சந்திரசாயிபின்னை.
 ச. சே. சந்திரா பின்னை.
 மக்கியாநகர்.
 மீதுபட்டி. இரா. சூப்பாசாயிபின்னை.
 வீ. கோபாலு பின்னை.
 திரு. மு. சூ. தாமோதரம்பின்னை.
 சிவநேசமுசுநாந்த பஜனை
 ஸ்தாபகர். பா. முனிஸ்வாமி பின்னை.
 சிந்தாதிரிப்பேட்டை.
 ரொமம். வெ. கந்தாலார்த்தி.
 மா. சி. தாண்டலம் பின்னை.
 பூவறாஹரிபந்தபஜனை
 பா. சி. அப்பாதுரைபின்னை.
 தங்கம்பாக்கம்.
 திரு. சே. குமாரசாயி பின்னை.
 பெ. மா. அருணாஜலம் பின்னை.
 செ. பா. பொன்னாங்கம்பின்னை.
 கீலகிரகந்தல் பூதசுனாமூர்த்தியடம்
 பூவாழ்வார்தேவிகரங்கள் சிவசுமார்ச்ச
 கா. சிவசுமார்ச்சி. [ம்
 திருவள்ளூர் கோட்ட.
 இல. மு. திருவாய்மொழி பின்னை.
 அயீர்க்கர். ச. சின்னையாபின்னை.
 நாசிம்ஹபுரம்.
 கோ. இரங்கல்வாயி பின்னை.
 கோ. சின்னையா பின்னை.
 பித்தக்காசைலம்.
 இரா. பாண்டியம் பின்னை.

மலையாடிகள். சி. சுப்பராயுபின்னை
 தேந்துப்பேடு-வி-கேம்புலிபின்னை
 தீழ்ப்பாக்கம். பெ. ஏ. மதுரைபின்னை.
 டாட்டி சாயிநாயக்கனவிதி.
 பெ. து. சித்திரை பின்னை.
 மல்லிகாபுரம்.
 வித்தான். பெ. தருகாஜலம்பின்னை.
 பெரியமேட்டு. [ம்
 A வரதப்பயின்னை (முத்தா-கன்பெ
 பஜனைமுடியர் ஐ. கமலேசு பின்னை.
 M. C. அத்தோனிபின்னை சவுக்கார்.
 ஜே. ச. பொன்னாசாயிபின்னை.
 பெ. ம. மதுரை பின்னை.
 வெட்டுபே. பெ. சா. சாயிராசு
 அண்டிதாலை. பா. மாரியப்ப பின்னை.
 அடையார். காராயணசாயிதோட்டம்.
 வீ. மு. இராஜகோபால் பின்னை.
 திருமயிலை. B. ஜேக்கப் பின்னை.
 மேட்டுதேருவு இரா. ச. வகாம்பர
 இராயபுரம் கயிறுக்கிடங்கு. [ம்
 பி. துளிர்க்காணமேஸ்திரி.
 பி. கந்தாசாயி மேஸ்திரி.
 மண்ணடி-வெங்கடேசமேஸ்திரிவி
 கோ. சொக்கலிங்கமேஸ்திரி.
 வாசகப்பாமேடை.
 தக்கன்மேஸ்திரி.
 வீ. வேலன்மேஸ்திரி.
 பெ. காராயணசாயி மேஸ்திரி.
 அடைக்கலபுரம்.
 வீ. சூதமுக்கமேஸ்திரி.
 ஜியாங்கர்விதி.
 திரு. அ. முருகேசம்பின்னை.
 வண்ணையம்பதி.
 ம. பிச்சைமேஸ்திரி.
 கீலகிரி. O. P. காராயணசாயி பின்னை.
 மதுசூதப்பம். கு. முருகேஸம்பின்னை.
 கோண்டிமாநகர்,
 வீ. செ. தாமோதரம்பின்னை.
 இரங்கோன் சதுர்புராக்.
 இரா. அ. செ. தருமலிங்கம்பின்னை.
 செ. ச. பொன்னம்பலமூர்த்தி.
 திருவளத்தபுரம் கைக்காடு.
 M. கங்காதர பணிக்கர்.
 M. K. அப்புபின்னை.